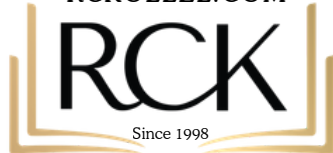

RCKOLLEL.COM

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Va'etchanan 5784

Shabbat Times

19:03 END 20:01

Issue 46

In the merit of our soldiers and hostages

Parshat Va'etchanan opens with the words, "And I beseeched Hashem on that day saying, 'Please let me enter the land of Israel...'"

Rashi explains that Moshe's choice of words indicates that he was asking Hashem for "chanun", for a "free gift." And even though Moshe could have "demanded" from Hashem this concession based on all the years of service that he gave Hashem and the Jewish people, nevertheless, he asked Hashem as one asking for a free handout. Rashi comments that this is the way of all tzaddikim. They never make demands of Hashem even though one would think that if anyone could demand from Hashem, it would be the tzaddikim. Rather they beseech Hashem and make requests as if they don't deserve them. The question is why? Why do tzaddikim not ask Hashem for what is rightfully theirs? Why must every request be like asking for a favor?

Rav Galinsky answers this with a Gemara pertaining to Tu B'av, one of the happiest days of the Jewish calendar. This was the day that the boys and the girls who were not yet married would gather and find their shidduch. The gemara says that those who were pretty would extol the other to look at beauty. Those that were wealthy would press their wealth to their advantage. Those that had Yichus who were from a distinguished family, would press their lineage as an attraction. Those who had neither beauty, wealth nor lineage would tell the boys to choose them "for the sake of Heaven, provided they shower them with gold!" The attitude of these girls is strange, for if they have none of the qualities that a boy would usually look for in a bride, and they would "only" be marrying for the sake of Heaven, how can these girls have the audacity to ask for gold?

Rav Galinsky answers with a beautiful insight! The girls who had wealth relied on their wealth. Those who had beauty relied on their beauty. Those who came from important families relied on their lineage. None of these girls felt the "need" to rely on Hashem!! They were "mesudar", they were "guaranteed."

Only those who possessed none of these things **needed** to rely on Hashem, as they said, "Marry for the sake of Hashem!" And once a person is relying on Hashem, the master of the world, why sell yourself short? Ask for gold, for an open check, as well!

This is the reason why the tzaddikim ask Hashem for "favors" and not for what is theirs by right.

For what is rightfully theirs is by definition limited and finite. We have no way of knowing if what we truly deserve by right. Even those who are privileged to perform many mitzvot, also commit transgressions. As the Torah says, "there is no human on earth who does only good but never sins."

This is why even tzaddikim do not demand their rights from Hashem, for who knows how far those rights will truly reach. But when we ask Hashem for a free handout, then Hashem's generosity knows no bounds!

We are living in very precarious times now. With Iran and Hezbollah constantly threatening to destroy us, we have no choice but to daven and cry out to Hashem. We certainly can lay a claim to Hashem that He "must" save and protect us. We can demand this because, despite all of our failings, we are the best that Hashem has.

No other nation represents Hashem's values and presence in this world more than we do. Without the Jewish people, Hashem would be a King without a Kingdom. Hashem "needs" us to live and prosper so that we may serve Him.

However, if we approach Hashem with this attitude, the attitude of "magiya li", I deserve, then Hashem's response will be exactly tailored to what we truly deserve and don't deserve.

We do not know what level of salvation or protection this would provide.

So let's act like the women in the gemara who had neither beauty, wealth or lineage. Let's rely on Hashem and Hashem alone, to bring about our salvation. Let's ask Hashem to save us, not because we deserve it, but because He is all merciful and we want a free handout!

If we ask Hashem to save us, not because we deserve it, but because we don't deserve it, as a free gift, then Hashem's salvation can be limitless!

We need unlimited salvation now! We need Moshiach now! We need the Beit Hamikdash now!

May our cries and beseeching reach Hashem's inner throne room and may we see the wonders of Hashem today!

NEW

MISHNA YOMIT SHIUR
RABBI ITAMAR GIBLI

SUN-FRI | TIME 6:20 AM

STARTING **BAVA KAMMA**

AHUZA 198 RAANANA

0587945168 SHACHARIS 7:00 AM Find us on

DAF YOMI SHIUR
MASECHET BAVA BATRA

SUN-FRI

7:45-8:30 am

8:45-9:30 am

AHUZA 198 RAANANA

INHERITANCE LAW

Rabbi **Aharon Rabi**

RAANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "ואתחנן" התשפ"ד

זמני השבת

19:03 END 20:01

גליון 46

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: האם ניתן להשתמש בקומקום חשמלי שיש במקום נופש להרתחת מים?

תשובה: קומקום מים משמש בדרך כלל רק להרתחת מים ולכן אין צורך לחשוש שמא השתמשו בו לשימושים אחרים, ולכן מצד זה שהוא בלוע במאכלות אסורות - אין לחוש (וגם מצד זה שהשתמשו בו אינם דתיים בשבת והרי הוא בלוע ב'מעשה שבת' אין לחוש, מאחר ו'מעשה שבת' מותר לאחרים במוצאי שבת).

אולם ישנה בעיה אחרת, והוא שלדעת רוב הפוסקים הקומקום הוא כלי שחייב בטבילת כלים (על אף היותו כלי חשמלי) ואם הבעלים של מקום הנופש הינו יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, הרי שמן הסתם לא טבל את הקומקום, ואין להשתמש בקומקום ללא טבילה.

אולם אם מדובר במקום נופש בחו"ל שהבעלים הוא גוי, אין בעיה גם מצד זה, וניתן להשתמש בקומקום.

שאלה: בשבת כמה ביותר, ושכחו לכוון את המזגן כמו שצריך, האם מותר לומר לגוי להדליק / לכוון את המזגן?

תשובה: כאשר אכן ממש סובלים מהחום, יש מקום להקל ולומר לגוי להדליק את המזגן מחמת שתי סיבות:

(א) בירושלמי כתוב שהכול נחשבים חולים ביחס לחום (כמו שהכול נחשבים חולים ביחס לקור) ואמירה לגוי מותרת במקום חולי.

(ב) לפי חלק מהפוסקים הדלקת המזגן בשבת אינה איסור תורה אלא איסור דרבנן, ואם כן היו שבות דשבות במקום צורך גדול.

שאלה: הקהילה שאליה אנו שייכים נוהגת מדי כמה זמן לארח לשבת חיילים אשר נמצאים בתהליכי גיור. מטרת האירוח הוא להכיר להם מקרוב את השבת היהודית, החל מהתפילה בבית הכנסת ועד שולחן השבת. האירוח הוא לכל השבת.

לאחרונה שמענו כי אסור לגוי לשמור שבת, וגוי ששומר שבת - חייב מיתה.

ואם כן עולה השאלה, האם כשאנו מארחים את החיילים הנ"ל אנו צריכים לדאוג שבמהלך השבת הם יחללו את השבת? הרי אם אנו מסייעים להם לשמור שבת, הרי שאנו מכשילים אותם בעבירה, ואנו בעצמו עוברים על 'לפני עור לא תתן מכשול'...הלא כן

נווט לשולחן שבת

לא תחמוד הרב משה אריאל מרגי שליט"א

בפרשת השבוע מופיע שוב התיאור של מתן תורה, ומשה רבנו חוזר על עשרת הדיברות. והדיברה האחרונה היא "לא תחמוד".

שואל הר'אבן עזרא' איך זה ייתכן לצוות על מישהו שלא יחמוד משהו?

הרי זה דבר שהוא מאוד רוצה שיהיה לו,

היה מובן אם הציווי היה על מעשה כלשהוא אבל אפילו את הרצון בלב התורה אוסרת! מסביר הר'אבן עזרא' במשלי;

נניח שבת המלך יוצאת לסייר במדינה, ובמהלך הסיור רואה אותה איש כפרי זקן וחולה ודאי שלא יחמוד אותה.

כי זה כל כך מופקע שאין שום סיכוי!!!

ממש כמו שאין אדם שמתאוה שיהיה לו כנפיים!!!

כתוב כאן רעיון נפלא: אין שום דבר שאתה רוצה - אלא אם כן אתה חושב שזה בר השגה, וכבר דמינית אותו אצלך.

אבל אם תבין שכל מה שיש לך ה' נותן לך ושום אדם לא יכול לפגוע בחלק שלך ומה שלא שלך לא יעזור כלום, אין כבר מקום לשום חמדה.

תשובה: אכן, גוי ששבת חייב מיתה, ודבר זה מבואר בגמרא במסכת סנהדרין ונלמד מן הפסוק הכתוב בפרשת נח 'וקיץ וחורף יום ולילה לא ישבתו'.

אולם גוי הבא להתגייר ונמצא בתהליכי גיור יש אומרים שאין אנו צריכים להקפיד שיחללו את השבת וזאת משום שמצאנו בדברי רבותינו הראשונים שגוי שבא להתגייר אינו בכלל האיסור לשמור שבת.

ואגב עיסוקנו בעניין זה, אספר מעשה שהיה באחת הישיבות בארה"ב, אודות בחור אחד שהיה בחור ישיבה מן המניין, שלפתע ביום אחד, גילה שהינו גוי, וזאת משום שסבתו מצד אמו - כך התברר - עברה גיור פיקטיבי שאינו נחשב.

לאחר ההלם הראשוני, ניגש הבחור אל הגאון הרב יעקב קמינצקי זצ"ל, להתייעץ עמו מה לעשות. הרב ענה לו כי עליו לקחת שבוע שבעים למחשבה, כדי להחליט האם להישאר גוי, או אם רצונו להתגייר, ועוד הוסיף לו הרב, כי לבינתיים הוא צריך להיות מודע שעל אף שכל השנים הוא התרגל לשמור שבת, כעת שהתברר שהינו גוי, צריך הוא לשים לב לחלל את השבת, ולכן גם אם הוא מתכוון להישאר בשבת בישיבה, בכל מקרה ישים לב להדליק גפרור במהלך השבת.

הסיפור ופסק ההלכה התפרסמו בקרב בחורי הישיבה והדבר נהפך לשיחת היום.

מספר שנים לאחר מכן, אחד מהבחורים שלמד באותו זמן בישיבה, סיפר את הסיפור הנ"ל במסגרת הרצאה לתנ"ך שמסר באחת האוניברסיטאות בארה"ב,

ולאחר ההרצאה, ניגש אליו אחד המשתתפים ושאל אותו שלכאורה אין הדלקת הגפרור נחשבת כחילול שבת, מאחר וזה נחשב 'מלאכה שאינה צריכה לגופה' שהרי אין הוא השתמש בגפרור כלל ועיקר.

המרצה, שהתפעל מהשאלה, העביר אותה לגאון הרב אברהם פאם זצ"ל ראש ישיבת 'תורה ודעת', והוא ענה לו שעבור הגוי מספיקה שיטת הרמב"ם שפוסק שמלאכה שאינה צריכה לגופה - חייב (ואין הוא צריך להדר ולצאת ידי כל השיטות...) עד כאן תוכן הסיפור.

אוסף ואומר שמלבד זה שיש להסתפק ולדון אם אכן הדלקת הגפרור נחשבת 'מלאכה שאינה צריכה לגופה', יש לומר שהשאלה מעיקרה ליתא, מאחר שהתורה צוותה את הגוי שלא לשבות ממלאכה, אך אין היא חייבה אותה שלא לשבות מ'מלאכת מחשבת', כלומר, עצם זה שהגוי הבעיר אש ביום השבת, זה כשלעצמו כבר מחשיב אותו כגוי שלא שבת, וזה שמלאכה זו נחשבת כמלאכה שאינה צריכה לגופה, אין לזה עניין לכאן, ודו"ק.

מספרים שה'סבא מקלם' היה מזכיר את ה'אבן עזרא' הזה, והיה אומר: "אני הייתי כותב את זה יותר מדויק - לא משל על כפרי שרואה בת מלך.

אלא בת מלך שרואה את הכפרי!!!

יש לה כבר הכל. מה חסר לה שהוא יכול להוסיף לה!

מספרים שה'סבא מקלם' היה מזכיר את ה'אבן עזרא' הזה, והיה אומר: "אני הייתי כותב את זה יותר מדויק - לא משל על כפרי שרואה בת מלך.

אלא בת מלך שרואה את הכפרי!!!

יש לה כבר הכל. מה חסר לה שהוא יכול להוסיף לה!

שיעור דף היומי
מסכת בבא בתרא
9:10
ראשון-שישי
שחרית 8:15
הרב אריאל מרגי
אחכה 198 רעננה